

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra KILDE-REYSEN

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203111756256/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

KILDE REYSEN

uden Tvivl have jer Datter gandske frisk tilbage; nu fik jeg Bud fra min Søn med en Seddel af dette Indhold:

Læser Seddelen.

Spælamisimo Kiörivendum doctus doctior doctissimus. Ja han forståer, maaskee, ikke Latin.

JERONIMUS. Ney jeg gjør ikke Hr. Doctor.

HENRICH. Saa skal jeg da forklare det paa Danske:

Høylærde og vidtberømte Hr. Doctor!

Høytærede kiere Fader!

Jeg maa berette ham, hvorvidt der er avanceret med Curen: Jeg har ordineret to Pulver for Jomfruen, et at bruge før Vandet, et andet efter Vandet. Det første Pulver er den Tinctur, som kaldes - - -

JERONIMUS. Et Pulver er jo ikke Tinctur?

HENRICH. Jo det kaldes nu Tinctur hos alle nye Autoribus. Jeg maa læse videre:

Det første Pulver er den Tinctur, kaldet Scabhal-siaskomai, hvilken saa snart hun havde taget ind, blev hun langt verre; thi hun gjorde ikke andet end sang idelig. Derpaa lod jeg hende drikke af Vandet halvanden Potte og en to og tredivende Deel, hvilket er den rette Portion, som Hipocrates har foreskrevet om dette Kilde-Vands Brug; thi vil man bruge af Helene Kilde-Vand, da siger Hipocrates saaledes: *ἀπο τοῦ Helenu Omikron pi ro sigma.*

JERONIMUS. Lad os kun gaac forbi hvad Hipocrates siger.

HENRICH. Ja nok. Videre:

Derpaa lod jeg hende drikke Vandet etc. hvoraf hun blev noget bedre, men da hun havde faaet det andet i Livet, faldt hun min Søn om Halsen, og sagde uden Sang: Ach Hr. Doctor! der faldt mig ligesom en tung Steen fra Hiertet.

Jeronimus græder.

Hun har derfor ikke siden siunget uden 2 eller 3 gange, men jeg haaber, at naar hun ved Middags

ACTUS III, SCENÆ 3.-4.

Tider faaer ind den *Essentia Scholastica*, som jeg har med, skal hun gandske blive restitueret, og gandske frisk imod Aftenen see hendes kiære Far. Skreved udi største Hast af eders oprigtige Son

Theophrastus,
manu mea propria.

JERONIMUS. Ach Hr. Doctor! det er en behagelig Tidende for mig. Jeg vil da slaae mig til Roelighed, og vente hende i Aften. Han skal ogsaa blive betalt for sin Umage.

HENRICH. Vi vil nok komme til rette om Betalingen. Men der er en Lakey.

JERONIMUS. Vil I tale med nogen?

LAKEYEN. Min Herre Doctor Bombastus er her ude, som vil have den Ære at tale med ham.

JERONIMUS. See! der staaer jo jer Herre Doctor Bombastus.

LAKEYEN. Jeg beder om Forladelse. Min Herre er her uden for.

JERONIMUS. Hvad Pokker vil det siige? Svar ham at han skal være mig velkommen.

HENRICH *sagte*. Hvo der nu havde en god Strikke, at jeg kunde henge mig med mine Forfædre. Men jeg maa holde Ørene stive saa længe som jeg kand; thi mit Ja er saa got som hans Ney.

SCEN. 4.

Doct. Bombastus. Henrich. Jeronimus. Arv.

DOCTOR. Om Forladelse, Herre, at jeg kommer saa tilig. I Aftes meget sildig fik jeg at høre, at hans kiære Datter var geraadct udi en Svaghed, og at han forlangede min Hielp.

JERONIMUS. Hvad er hans Navn min Herre?

DOCTOR. Jeg er den bekiendte Doctor Bombastus, som nyelig er kommen.